

ΥΠΟΤΙΤΛΟΙ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 04
ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ
ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ 43ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ
ΔΡΑΜΑΣ

Γιατί δεν φοράς τη μάσκα σου;

Το φετινό Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας είναι βέβαιο ότι θα αποτυπωθεί στη μνήμη όλων μας με τα πιο έντονα σημάδια. Όταν ύστερα από χρόνια θα μιλάμε για το 43ο Φεστιβάλ, οι κουβέντες θα πλημμυρίζουν με λέξεις όπως κορονοϊός, αντισηπτικά, αποστάσεις ασφαλείας και φυσικά μάσκες. Οι μάσκες του φεστιβάλ είναι εκτός από το κατεχοχόν σύμβολο της εποχής και το κατάλληλο μέσο για να γίνεται κουβέντα που θα ελαφρύνει κάπως το αίσθημα της ανησυχίας και της αγωνίας που έχει προκαλέσει η Covid-19. Σε ερώτησή μου στην ομάδα της εφημερίδας του φεστιβάλ «Υπότιτλοι» για το τι σημαίνει για τον καθένα χωριστά η μάσκα του φεστιβάλ, η Μαρίνα είπε ότι «τρώει» τον κραγιόν της», ο Παναγιώτης ότι «προστατεύει την ανωνυμία» και μόνο ο Αλέξης είπε τα πράγματα με το όνομά τους:

«η μάσκα του φεστιβάλ είναι σέξι». Ευπρόσδεκτη και η τοποθέτηση του Λευτέρη που βρισκόταν εκείνη την ώρα στα γραφεία μας: «Μέχρι τώρα μας κυνηγούσαν για τις μάσκες και τώρα μας επιβάλλουν να τις φοράμε». Όπως και να το δει κανείς –είτε ως αναγκαίο μέτρο προστασίας είτε ως σημάδι των καιρών είτε ως κοινωνικοπολιτικό σύμβολο είτε ως σημαία αντίστασης–, η μάσκα είναι η κυρίαρχη εικόνα που θα μείνει σε όλους μας όταν σε τέσσερις ημέρες θα αποχωριζόμαστε τη Δράμα για να επιστρέψουμε στην καθημερινότητα. Η χρήση και κυρίως η επιλογή του καθενός στο πώς θα τη φορέσει είναι, όπως και στα περισσότερα πράγματα στη ζωή, μια απολύτως προσωπική υπόθεση. Και αυτό δεν μπορεί να αλλάξει με τίποτε.

Κωνσταντίνος Καϊμάκης

Ο δήμαρχος Δράμας μιλάει στους «Υπότιτλους» για τον 43χρονο κινηματογραφικό θεσμό που αποτελεί προεμβυτή της πόλης σε ολόκληρο τον πλανήτη ακόμη και σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο.

Σε μια εποχή που δεν ξέρουμε τι μας ξημερώνει λόγω της πανδημίας η Δράμα δείχνει τελικά πώς και προς ποια κατεύθυνση πρέπει να λειτουργούν τα πράγματα;

Σε κάθε περίπτωση η Δράμα –το έχει αποδείξει άλλωστε και στο παρελθόν– είναι η πόλη του πολιτισμού. Λαμβάνοντας υπόψη την πρωτόγνωρη κατάσταση την οποία ζούμε και παίρνοντας όλα τα μέτρα, ετοιμάσαμε την τοπική κοινωνία γι' αυτά τα μέτρα και αποφασίσαμε συνειδητά να οργανώσουμε το φεστιβάλ διά ζώσης. Δίνουμε μεγάλη βαρύτητα στην παρουσία των νέων δημιουργών της 7ης τέχνης στην πόλη μας διότι πιστεύουμε σε αυτούς. Επίσης από φέτος έχουμε έναν νέο καλλιτεχνικό διευθυντή με φρέσκες ιδέες, τον εξαιρετικό Γιάννη Σακαρίδη, και πιστεύω ότι αυτό το πάντρεμα θα δημιουργήσει ακόμη καλύτερα αποτελέσματα.

Με δεδομένες τις ειδικές συνθήκες, πώς ανταποκρίνεται το κοινό του φεστιβάλ μέχρι στιγμής;

Υπάρχει μεγάλη ανταπόκριση διαδικτυακά. Την πρώτη μέρα πάνω από 25.000 χρήστες έκαναν εγγραφή στην ψηφιακή πλατφόρμα την οποία δημιουργήσαμε. Από την άλλη σχολιάστηκε πολύ θετικά στην κοινωνία της Δράμας η λιτή τελετή έναρξης αλλά και η προοπτική που δημιουργείται

πλέον για την πόλη μέσα από το θεσμό. Ο κόσμος της πόλης έχει αγκαλιάσει από την πρώτη στιγμή το φεστιβάλ. Και θεωρώ ότι με τις κινήσεις τόσο της διοίκησης όσο και του καλλιτεχνικού διευθυντή θα καταφέρουμε να προσελκύσουμε ακόμη περισσότερο κόσμο στις αίθουσες.

Υπάρχει μια μεγάλη εκκρεμότητα, η καπναποθήκη Περδίκας, σημαντικό στοίχημα για την πόλη καθώς και ένα μεγάλο πρότζεκτ, η σχολή κινηματογράφου, το οποίο ξεκίνησε πριν από λίγα χρόνια και φαίνεται να έχει τελματώσει.

Δεν έχει τελματώσει. Όταν υπάρχει αλλαγή κυβέρνησης, οι νέες διοικήσεις χρειάζονται το χρόνο τους. Λίγο πριν από τη λήξη του φεστιβάλ θα

Συζήτηση με το δήμαρχο της πόλης για το παρόν και το μέλλον του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους

Συνέντευξη στους
Κωνσταντίνο Καϊμάκη, Παναγιώτη Φρούντζο
Φωτογραφία **Μαρίνα Αγγελάκη**

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΜΑΜΣΑΚΟΣ

«Η Δράμα φωτίζεται από τη λάμψη του κινηματογράφου»

έρθει στη Δράμα ο πρόεδρος του ΕΑΠ για να ανακινήσουμε τις διαδικασίες ώστε να δημιουργήσουμε τμηματικά με τη βοήθεια και τη στήριξη του τη σχολή κινηματογράφου που έχουμε εξαγγείλει. Παράλληλα είμαστε σε επικοινωνία με τον κυβερνητικό βουλευτή του νομού και τα αρμόδια υπουργεία για την πορεία της χρηματοδότησης της καπναποθήκης Περδίκας και πιστεύω ότι μέσα από το πρόγραμμα «Ηλέκτρα» θα καταφέρουμε να ενισχύσουμε το πρότζεκτ. Η Περδίκας είναι ένα πολύ μεγάλο και σημαντικό εγχείρημα για την πόλη. Το τολμήσαμε, κάναμε την αρχή και αυτό που γνωρίζω όλα τα χρόνια που ασχολούμαι με τα κοινά είναι ότι όταν επιμένεις τα καταφέρνεις.

Πόσα χρόνια συνεργαστήκατε με τον Αντώνη Παπαδόπουλο;

Η συνεργασία μας ξεκίνησε προτού αναλάβω την τιμητική θέση του δημάρχου. Πάντα –και ως δημοτικός σύμβουλος– είχα σχέση με το φεστιβάλ και τον καλλιτεχνικό διευθυντή Αντώνη αλλά και με τον άνθρωπο Αντώνη, ο οποίος μας λείπει πολύ. Η προσφορά του ήταν μεγάλη. Για το θεσμό βάλαμε πλάτη γιατί πιστέψατε στο όραμά του και πιστέψαμε ότι μέσα από αυτό το όραμα όχι μόνο αναπτύσσεται ο θεσμός αλλά επιπλέον τοπικά, πανελλαδικά, πανευρωπαϊκά και παγκόσμια αναδεικνύεται και η πόλη μας. Ο Αντώνης Παπαδόπουλος ήταν ο άνθρωπος που έβαλε τις βάσεις για να μεγαλώσει και να αποκτήσει το κύρος που έχει σήμερα το Φεστιβάλ Δράμας σε όλη την Ευρώπη.

Christodoulos Mamsakos

"Drama is illuminated by cinema"

Discussing the present and future of the Drama Short Film Festival with the city Mayor

An interview to **Konstantinos Kaimakis and Panagiotis Frountzos**

Photo by **Marina Angelaki**

The Mayor of Drama talks to our magazine about the 43 year-old film institution that is the city's ambassador around the globe, even in these difficult times.

In these days of uncertainty due to the pandemic, is Drama demonstrating how and in what direction things should be moving?

In any case Drama is, and has always been, a city of culture. Taking into account today's unprecedented circumstances, and in line with regulations, we prepared the local community for the new measures and made a conscious decision to proceed with the festival in theatres. We believe in new creators of this fine art, and therefore we consider their physical presence in our city, crucial. We also have a new artistic director with original ideas, the wonderful Yannis Sakaridis, and I believe this pairing will produce even better results.

Considering the special circumstances, how has the Festival's audience reacted so far?

There's been a great response online. Over 25,000 users registered on the platform we created, on the very first day. Additionally, the modest opening ceremony was very positively received by the Drama community, and the opportunities the institution is creating for the city were a point of discussion. The citizens of Drama embraced the festival from the first moment. And I'm sure that with both the administration and the artistic director's handlings, we're going to attract an even larger local audience.

There is a very important issue that's pending, the Perdika tobacco warehouse, an important venture for the city, as well as a big project, the film school, which started a few years ago and seems to be at a stand-still.

It isn't. When there is a change in government, new administrations need some time. The president of the Hellenic Open University will be physically present in Drama at the closing of the Festival, so that we can begin the procedure to gradually, with his help and support, establish the film school that's been announced.

At the same time, we're in contact with the governing member of Parliament

of Drama and corresponding ministries about the funding of the Perdika tobacco warehouse, and I believe that we will be able to fortify this project as part of the "Electra" programme

Perdika is a large and very important venture for the city. We daringly took the first steps, and as my years of experience in public service have taught me, success results from perseverance. It's a challenging project, but we're not giving up on it.

Do you believe that the Perdika tobacco warehouse as well and the digital platform launched this year, which we heard you intend to expand, will incite the festival to remain in operation throughout the year?

Our will is for the Festival to be in operation for more than just a week every September. We were lead to create an online platform by the pandemic. I believe that we'll draw even more attention to the institution through the online platform, not only in Greece but internationally, and we'll give film lovers all over the world a chance to get to know us better.

The platform offers many opportunities for development. Looking back at previous festivals, it's clear that these sorts of ventures tend to benefit institutions financially. We have already discussed this with Yannis Sakaridis, and we'll examine how we can promote the festival online. Personally, I'm very hopeful.

How long had you worked with Antonis Papadopoulos for, Mayor?

Our collaboration began before I took up this honorary post. I had always, even as a city councillor, been involved in the Festival, and had a good relationship with Antonis, who is sorely missed, not only as an artistic director but also as a person. His contribution was immeasurable. We supported the institution because we believed in his vision, and we believed that through that vision not only would the institution be promoted locally, nationally, throughout Europe, and internationally, but so would our city. Antonis Papadopoulos was the one to lay the foundations for the current growth, and the prestige that the Drama Festival holds in Europe, today.

WINES OF
DRAMA

authentic experience

WINE PRODUCERS'
ASSOCIATION OF DRAMA

ESTD 2009

MARKO
The Beauty Studio

ΥΠΟΤΙΤΛΟΙ

Αρχισυντάκτης: Κωνσταντίνος Καϊμάκης
Συντάκτες: Μαρίνα Αγγελάκη,
Παναγιώτης Φρούντζος
Μεταφράσεις: Πένια Καλοφωλιά, Λήδα Σουρλά
Σχεδιασμός: Αλέξης Κουβαριτάκης
Εκτύπωση: artstudio

subtitles

Chief-Editor: Konstantinos Kaimakis
Editors: Marina Angelaki,
Panagiotis Frountzos
Translations: Penia Kalofolia, Lida Sourla
Artwork: Alexis Kouvaritakis
Print: artstudio

Η γωνία του σκηνοθέτη Director's point of view

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΑΓΓΕΛΑΚΗ / EDITING MARINA ANGELAKI

ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ / NATIONAL COMPETITION

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ, 17'

Είμαι ο Δημήτρης Παπαγιαννόπουλος και αυτή είναι η πρώτη μου ταινία καθώς και η πρώτη μου συμμετοχή στο Φεστιβάλ Δράμας. Είμαι 33 χρόνων και νομίζω ότι προλαβαίνω να κάνω και άλλες. Η ταινία είναι ένα στιγμιότυπο από τα χαρακώματα του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου.

DIMITRIS PAPAGIANNPOULOS
ANAPAFSIS, 17'

I'm Dimitris Papagiannopoulos, and this is my first film as well as my first time participating in the Drama Film Festival. I'm 33 years old, and I think I have enough time to make some more. The film is a snapshot from the trenches of WWI.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΡΑΜΠΙΝΗΣ
ΙΣΚΙΩΜΑ, 15'

Την ταινία θα την περιέγραφα ως ένα ατμοσφαιρικό θρίλερ μυστηρίου. Πριν από το γύρισμα ψάχναμε τις μάσκες που θα φορέσει ο κτηνίατρος για να εξετάσει το κριάρι. Πριν από λίγες μέρες έψαχνα τις μάσκες που θα φορέσω εγώ στο φεστιβάλ. Ζούμε σε ενδιαφέροντες καιρούς.

KOSTAS GERAMPINIS
ISKIOMA, 15'

I would describe the film as an atmospheric mystery thriller. Before shooting, we had to look for a mask that the vet would be wearing while examining the ram. A few days ago, I was looking for the mask I'd be wearing at the Festival. Interesting times, we live in.

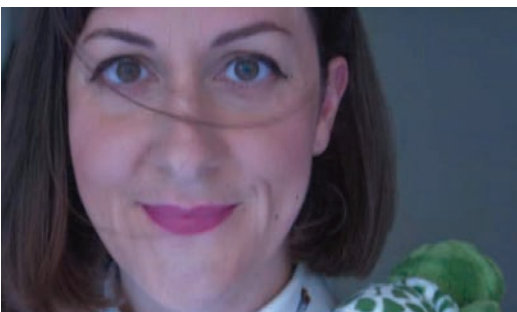

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΤΕΡΗΣ
ΤΕΟ, Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ ΜΟΥ, 14'

Η ταινία είναι ένα ντοκιμαντέρ παρατήρησης. Οι ξεχωριστές συνήθειες του γείτονά μου και οι αντιλήψεις του για τον προσωπικό του μικρόκοσμο μου δημιούργησαν την ανάγκη να τον κινηματογραφήσω. Είμαι πολύ χαρούμενος για τη συμμετοχή της ταινίας στο Φεστιβάλ της Δράμας.

CHRISTOS KARTERIS
TEO, MY NEIGHBOR, 14'

The film is a documentary of observation. The need to film my neighbor derived from his unusual habits and ideas for his personal microcosm. I'm very excited about the film's participation in the Drama Festival.

ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΜΑΡΓΑΡΑ
54 / Η ΤΥΦΛΗ ΧΕΛΩΝΑ
ΚΙ Η ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, 13'

Δείτε αργά αργά την ταινία και κερδίστε πλούσια δώρα. Κληρώνει δεύτερη ζωή σε κάποιον υπερτυχερό.

ISABELLA MARGARA
54 / THE BLIND TURTLE
AND THE ENDLESS SEA, 13'

Watch the film slowly, and win lush gifts. The super-lucky winner of the draw wins a second life.

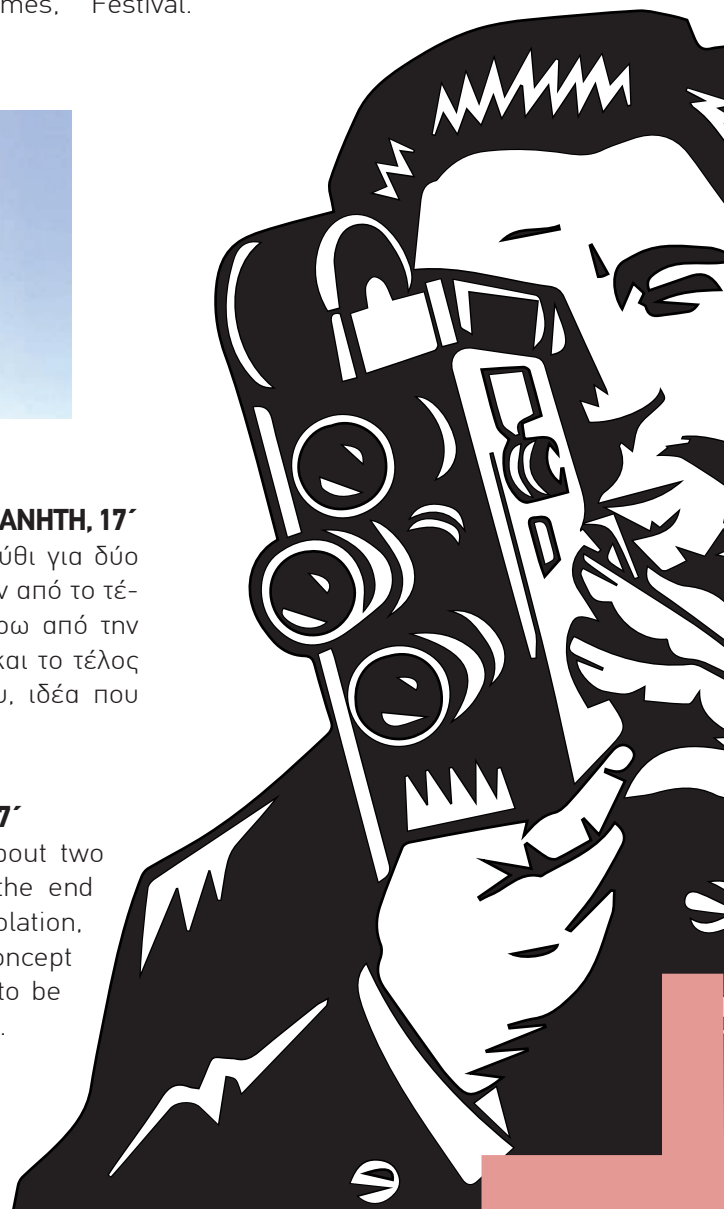

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΙΜΠΙΝΗΣ
ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΥΘΡΑΥΣΤΟ ΠΛΑΝΗΤΗ, 17'

Η ταινία είναι ένα δυστοπικό παραμύθι για δύο αγόρια που συναντιούνται τυχαία πριν από το τέλος του κόσμου. Μια αλληγορία γύρω από την απομόνωση, την ανθρώπινη επαφή και το τέλος της ιδέας του ελεύθερου ανθρώπου, ιδέα που αποδείχθηκε τρομαχτικά επίκαιρη.

THANASIS TSIMPINIS
ESCAPING THE FRAGILE PLANET, 17'

The film is a dystopian fairytale about two boys who meet randomly before the end of the world. An allegory on isolation, human contact, and the end of the concept of the free man, which turned out to be frighteningly relevant to present day.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ / INTERNATIONAL COMPETITION

KA KI WONG (ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ) ΑΓΡΙΜΙ, 15'

Παρόλο που δεν κατάφερα να παραστώ στο φεστιβάλ φέτος εξαιτίας της πανδημίας, πιστεύω πως η δύναμη του κινηματογράφου και της αφήγησης ιστοριών είναι ατελείωτη. Ελπίζω να απολαύσετε την ταινία και πως κάποια μέρα θα απελευθερώσουμε όλοι το αγρίμι που κρύβεται μέσα μας.

KA KI WONG (HONG KONG) WILD CHILD, 15'

Though not being able to attend the Festival this year, due to the pandemic, I believe the power of cinema and storytelling still exists in its never-ending form. I hope you enjoy the film and that one day, we can all unleash the wild child inside us.

IGOR BEZINOVIC, IVANA PIPAL (ΚΡΟΑΤΙΑ, ΣΕΡΒΙΑ) ΜΙΚΡΟΚΑΣΕΤΑ - Η ΠΙΟ ΜΙΚΡΗ ΚΑΣΕΤΑ ΠΟΥ ΕΧΩ ΔΕΙ ΠΟΤΕ, 19'

Η ταινία μας βασίζεται στο ντοκιμαντερίστικο υλικό μιας μικροκασέτας ήχου που βρέθηκε σε μια χωματερή στην Κροατία πριν από μερικά χρόνια. Με έναυσμα την πραγματική ζωή, βυθιστήκαμε στη δική μας φαντασία. Ελπίζουμε να απολαύσετε τόσο την ταινία μας όσο κι εμείς δημιουργώντας τη.

IGOR BEZINOVIC, IVANA PIPAL (KROATIA, SERBIA) MICROCASSETTE - THE SMALLEST CASSETTE I'VE EVER SEEN, 19'

Our film is based on a documentary microcassette audio recording that was found on a junk yard in Croatia some years ago. Departing from real life we drifted into our imagination. Hope you will enjoy our film as much as we enjoyed making it.

MARIANO FRANCO (ΚΑΝΑΔΑΣ) ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ, 8'

Είναι μεγάλη τιμή η ταινία μου να κάνει πρεμιέρα σε ένα σπουδαίο φεστιβάλ, σε μια τόσο όμορφη πόλη. Μακάρι να ήμουν εκεί για να ταξίδευα στο μαγικό κόσμο των ταινιών που προβάλλονται. Να το απολαύσετε.

MARIANO FRANCO (CANADA) INTO THE DARK, 8'

It's such an honour to premiere my film in a great Festival, in such a beautiful city. I wish I was there to fly away, into the magic worlds of the films presented. Enjoy.

ΑΝΘΗ ΔΑΟΥΤΑΚΗ (ΕΛΛΑΔΑ) ΟΠΩΣ ΘΑ ΣΥΝΕΒΑΙΝΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ, 18'

Σπούδασα εικαστικές τέχνες και σκηνοθεσία και αυτή είναι η πρώτη μου ταινία. Η ταινία μιλάει για το αίσθημα της πληρότητας μέσα από την αποδόμηση της καθημερινότητας μιας γυναίκας στο οικιακό της περιβάλλον.

ANTHI DAOUTAKI (GREECE) AS IF UNDERWATER, 18'

I've studied visual arts and filmmaking and this is my first film. My film deals with the feeling of plenitude through the deconstruction of a woman's daily life in her home environment.

ALICE VON GWINNER (ΓΕΡΜΑΝΙΑ) ΤΟ ΤΖΑΚΠΟΤ, 23'

Δεν μπορεί κανείς να τα προγραμματίζει όλα ούτε να τα αφήνει όλα στην τύχη τους - η λύση βρίσκεται κάπου στη μέση. Η ταινία μου κάνει μια έκκληση σε όλο τον κόσμο: αλλάξτε τρόπο σκέψης, μπειτε στη θέση του άλλου, επικοινωνήστε μαζί του. Λυπάμαι πολύ που δεν μπορώ να είμαι μαζί σας στο φεστιβάλ και εύχομαι να απολαύσετε την ταινία μου.

ALICE VON GWINNER (GERMANY) THE JACKPOT, 23'

You can't plan everything nor leave it all to chance - the answer lies somewhere in between. My film aims to send a universal plea to the world: change your perspective, put yourself in someone else's shoes, reach out to others. I'm very sad that I can't be with you all at the Festival and hope you enjoy my film.

MANON NAMMOUR (ΛΙΒΑΝΟΣ) BARAKAT, 14'

Είμαι Λιβανέζα σκηνοθέτιδα. Οι ταινίες μου μιλούν για κοινωνικά προβλήματα, διατηρούν τη λιβανέζικη ταυτότητα και αφορούν συλλογικά ζητήματα του τόπου μου. Το «Barakat» είναι ένα σχόλιο για τον εκσυγχρονισμό και τους γρήγορους ρυθμούς που ζούμε στη Βηρυτό, μια πόλη που έχει ξαναχτιστεί επανειλημμένα και άναρχα με αποτέλεσμα να χάσει την ταυτότητα και τις μνήμες της.

MANON NAMMOUR (LEBANON) BARAKAT, 14'

I'm a Lebanese filmmaker. I make films that deal with social issues, films that hold the Lebanese identity and reflect collective concerns. "Barakat" is an expression on modernization and acceleration we live in here in Beirut, a city that was repeatedly rebuilt and reconstructed randomly which led to losing its identity and its memories.

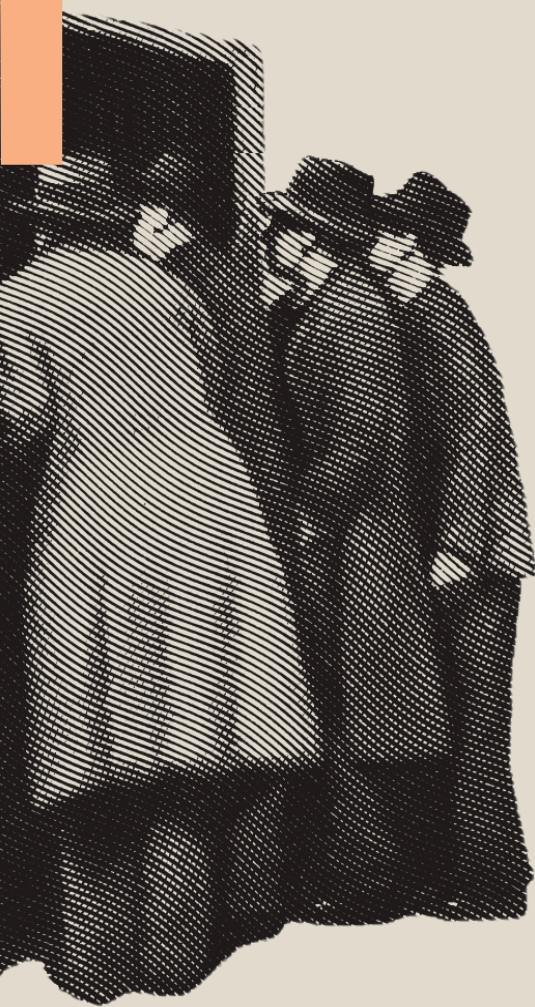

MOHSEN MEHRI DAROUEI (ΙΡΑΝ) ΜΟΥΣΙΚΟΣ, 20'

Αυτή είναι η δεύτερη ταινία μου και χαίρομαι πάρα πολύ που συμμετέχει στο σπουδαίο Φεστιβάλ Δράμας. Γύρισα αυτή την ταινία με όλη μου την ψυχή στις δύσκολες συνθήκες για τη βιομηχανία του κινηματογράφου που επικρατούν στο Ιράν. Δεν θα δώσω άλλες εξηγήσεις. Ελπίζω να απολαύσετε την ταινία.

MOHSEN MEHRI DAROUEI (IRAN) MUSICIAN, 20'

This is my second film and I am very happy to be at the grand Drama Festival. I made this film with all my heart and soul in the difficult conditions of filmmaking in Iran. I do not give any other explanation and I hope you enjoy my film.

Το διήγημα και η μικρού μήκους ταινία

Απόσπασμα από κείμενο του Τάσου Γουδέλη που δημοσιεύτηκε στο ιστολόγιο για το μικρό διήγημα από το λογοτεχνικό περιοδικό «Πλανόδιον»

Storytelling and short film

An excerpt from a text by Tasos Goudelis, published in the short story blog for the literary magazine "Planodion"

These two forms of expression (short stories and short film) seem to be similar in length of, let's say, narration (though I'd like to note that I use the term conventionally, because I might want to depict a non-narrative, non-paradigmatic story ...). Anyway.

And so, the two means of expression might look similar on the surface, but deep down they face the linkage problems that any literary work being turned into a moving picture would. Let me explain myself: since we are dealing with two systems (written word and image, regardless of if semantic theory ever regarded an image as text), we need to think in terms of what is called "transliteration". Looking at a short story, we judge that it is better suited for screen adaptation than a lengthy novel, without taking its difficulties into account.

I'm emphasising this because I do love both mediums, short story as well as short film, and I consider predetermining the result based on one format when its equivalent will be calibrated in a programmat-

O

1 δύο αυτές εκφράσεις (διήγημα και ταινία μικρού μήκους) δείχνουν να μοιάζουν μεταξύ τους όσον αφορά την έκταση, ας την πούμε της αφήγησης (αν και εδώ παρενθετικά να πω ότι χρησιμοποιώ συμβατικά τον όρο αφήγηση, γιατί μπορεί να θέλω να εικονοποιήσω ένα αντιαφηγηματικό, μη αναπαραστατικό διήγημα...). Τέλος πάντων.

Μπορεί, λοιπόν, να δείχνουν εξωτερικά ότι μοιάζουν οι δύο εκφράσεις, αλλά βαθύτερα έχουν να αντιμετωπίσουν στη σχέση τους τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ένα οποιοδήποτε λογοτέχνημα που πρόκειται να γίνει κινούμενη εικόνα. Εξηγούμαι: επειδή έχουμε να κάνουμε με δύο διαφορετικούς κώδικες (αυτόν της γραφής και αυτόν της εικόνας, άσχετα με το αν κάποτε η σημειολογική θεωρία αντιμετώπισε την εικόνα ως κείμενο), θα πρέπει να σκεφθούμε με βάση αυτό που ονομάστηκε «μεταστοιχείωση».

Βλέποντας ένα διήγημα, κρίνουμε ότι αποτελεί προσφορότερο υλικό για μεταφορά την οθόνη από μια εκτενή αφήγηση, χωρίς να υπολογίζουμε τις δυσκολίες του. Το τονίζω αυτό επειδή αγαπώ και τις δύο εκφράσεις, διήγημα και ταινία μικρού μήκους, και θεωρώ αστοχία την προεξόφληση του αποτελέσματος με βάση ένα σχήμα που το ομοιειδές του θα σταθμισθεί με έναν τρόπο προγραμματικό.

Θα φέρω ως παράδειγμα τις αναπόφευκτες δυσχέρειες που αντιμετωπίζει το εγχείρημα κάποιου σκηνοθέτη ο οποίος θέλει να μεταφέρει στην οθόνη ένα διήγημα του Μπόρχες, γιατί ο μεγάλος αυτός συγγραφέας χρησιμοποιεί προσχηματικά στα περισσότερα διηγήματά του την περιγραφικότητα. Οπότε ο σκηνοθέτης πρέπει να επιλέξει έναν εσωτερικό τρόπο αφήγησης, ο οποίος βέβαια επιβάλλεται να συνάδει με όλο το σύστημα κωδίκων της τέχνης στην οποία μεταφέρεται το διήγημα: όσον αφορά το μοντάζ, τον εσωτερικό ρυθμό, τις διάφορες αντιτίξεις εικόνας – ήχου κ.λπ. Αλλά και λιγότερο διανοητικά διηγήματα παρουσιάζουν δυσκολίες, εάν ο σκηνοθέτης μηχανιστικά μεταφέρει τις εικόνες των συγκεκριμένων αφηγήσεων (όπως αυτός τις φαντάζεται φυσικά) στο οπτικοακουστικό σύστημα μιας ταινίας μικρού μήκους.

Πολλοί θεωρητικοί έχουν παρομοιάσει τη μεταφορά ενός λογοτεχνικού έργου στην οθόνη με τη μετάφραση. Δεν έχουν άδικο γενικά μιλώντας στο επίπεδο της λεγόμενης «μεταγλώττισης», αλλά πρέπει να τηρηθούν οι αναλογίες. Η απόδοση της γλώσσας-πηγής στη γλώσσα-υποδοχής σε ένα λογοτεχνικό έργο νομίζω ότι χρειάζεται να το αντιμετωπίσει κανείς με τους όρους που προσπαθώ να αναλύσω. Εδώ χρειάζεται να εισάγω στη συζήτηση διάφορους όρους που λανθάνουν μέχρι τώρα στο κείμενό μου και αφορούν γνωστούς και τυπικούς τρόπους/τεχνικές με τις οποίες ένα λογοτεχνικό κείμενο (και όχι μόνο) σεναριοποιείται: όλοι έχετε δει στους τίτλους μιας ταινίας φράσεις όπως το σενάριο είναι βασισμένο στο τάδε κείμενο, εμπνευσμένο από το..., το σενάριο αποτελεί διασκευή του τάδε κειμένου προσαρμογή του τελευταίου ή βασισμένο σε μια ιδέα ενός κειμένου... Σε κάθε περίπτωση πάντως το τελικό κινηματογραφικό προϊόν προκύπτει μέσα από μια περίπου μετάλλαξη των στοιχείων ενός διηγήματος.

ic way, a mistake. I'll use the example of the inevitable difficulties a director would be faced with in trying to adapt a novel by Borges, since this great author uses descriptiveness as a pretext in most of his works. So, the director would have to choose an inward manner of narration, which of course would have to correspond with the entire system of artistic codes of the medium it's being converted into: editing, internal rhythm, image-sound correspondence etc.

But even less cerebral stories present difficulties, if the director mechanically transfers the specific narratives (as he has imagined it, naturally), to the audio-visual system of a short film. Many theorists have compared the adaptation of a literary work to the screen to translation. They're not wrong generally speaking insofar as "dubbing" is concerned, but the proportions must be adhered to.

The rendering of source language to target language in a work of literature should, I believe, be managed along the terms I'm trying to analyse.

Here, I must bring into the conversation certain lingering terms that refer to known, typical ways/techniques in which a literary text (for example) is turned into a script: You've all seen phrases like the script is based on this text, inspired by ..., the script is an adaptation of that text, or an adaptation of the latter, or based on an idea from a text...In any case, the final result in film derives from a sort of mutation of the elements of a story.

Things To do...

ON DRAMA Festival

Thursday 25.9

09.00 - 11.00 Κινηματογράφος Ολύμπια και Δημοτικό Ωδείο

Κινηματογραφικά αφιερώματα:
Παιδικό πρόγραμμα - Πέντε
επιλεγμένες ταινίες από την Ελλάδα,
τη Γερμανία, τον Καναδά, την Ινδία
και την Πολωνία

12.00 - 14.00 Θερινός κινηματογράφος Αλέξανδρος

Παρουσιάσεις σκηνοθετών - Q&A

17.00 - 20.00 Κινηματογράφος Ολύμπια & Δημοτικό Ωδείο

Διεθνές Σπουδαστικό Διαγωνιστικό
Πρόγραμμα

18.00 - 19.30 Θερινός κινηματογράφος «Αλέξανδρος»

Αίθρια Λογοτεχνικά Απογεύματα:
«Πολλά χρόνια αργότερα», Δημήτρης
Σοφιανόπουλος (αυτοβιογραφία)
«Με μια σχεδία - 100 λέξεις σε 100
ώρες για τη Σχεδία» (ανθολογία
μικροδιηγήματος)

20.00 - 22.00 Κινηματογράφος Ολύμπια

Διεθνές Διαγωνιστικό Πρόγραμμα

20.00 - 22.00 Δημοτικό Ωδείο, Θερινός κινηματογράφος «Αλέξανδρος» και Drive-in «Δ.Κραχτίδης»

Εθνικό Διαγωνιστικό Πρόγραμμα

22.30 - 23.00 Κινηματογράφος Ολύμπια

Εθνικό Διαγωνιστικό Πρόγραμμα

22.30 - 00.30 Δημοτικό Ωδείο

Διεθνές Διαγωνιστικό Πρόγραμμα

09.00 - 11.00 Olympia Cinema and Municipal Conservatory

Special Screenings:
Kids Programme - Five selected
films from Greece, Germany,
Canada, India and Poland

12.00 - 14.00 Open air cinema "Alexandros"

Film directors presentation - Meet
& Greet

17.00 - 20.00 Olympia Cinema & Municipal Conservatory

International Student Competition

18.00 - 19.30 Open air cinema "Alexandros"

Fair Literature Afternoons:
«Many years later», Demetri
Sofianopoulos (autobiography)
«With a raft - 100 words in 100
hours for the Shedia» (microstory
anthology)

20.00 - 22.00 Olympia Cinema

International Competition

20.00 - 22.00 Municipal Conservatory, Open air cinema "Alexandros" and Drive-in "D.Krahtidis"

National Competition

22.30 - 23.00 Olympia Cinema

National Competition

22.30 - 00.30 Municipal Conservatory

International Competition

Oscars Qualifying Festival Four Competition Sections Innovative Agora Doc Market

March 2021

23rd Thessaloniki Documentary Festival

Direction with Purpose

From its humble beginnings Raycap has built a worldwide organization with offices and manufacturing facilities throughout Europe and North America. Our factory located in the industrial area of Drama continues to provide stable long-term employment to the region.

Raycap is proud to be one of the region's largest employers and a major contributor to the local economy, and we are honored to support the artists and visionaries of the Drama International Short Film Festival.

Raycap

raycap.com

subtitles

ISSUE NUMBER 04
WEDNESDAY
SEPTEMBER 23, 2020

CULTURAL ORGANISATION
SHORT FILM FESTIVAL
IN DRAMA
MINISTRY OF CULTURE
& SPORTS
MUNICIPALITY OF DRAMA

DAILY NEWSPAPER
OF THE 43rd DRAMA
INTERNATIONAL
SHORT FILM
FESTIVAL

Why aren't you wearing your mask?

This year's Drama International Short Film Festival will definitely be vividly imprinted in everyone's memory.

Whenever, in years to come, the 43rd Festival is mentioned, the discussion will be sprinkled with words like coronavirus, disinfectant, social distancing and, naturally, masks. The Festival masks are the main symbol of the era, and the ideal lead-in to a lighter conversation, one that could somewhat alleviate the mental pressure and anxiety that Covid-19 had caused. I asked our magazine staff what masks represent to each of them, and Marina said "it eats up all her lipstick", Panagiotis that "it protects his anonymity", and only Alexis called a spade a spade: "The Festival mask is sexy".

Lefteris, who happened to be at our headquarters at the time, interjected with a very welcome comment: "We used to be persecuted for wearing them, and now we're persecuted if we don't."

Any which way you see it – whether as an essential safety measure, a sign of the times, a socio-political symbol, or a banner of resistance – masks will be the most prevalent image in our minds when in four days' time we'll bid Drama farewell, and go back to our daily routines. Their use, and more importantly the manner in which any one of us chooses to wear it, is, like most things in life, a completely personal matter. And that's something that cannot be changed.

Konstantinos Kaimakis